

Nr 141

Av herr **Stiernstedt**, om viss utsträckt tillämpning av bestämmelserna om skattebefrielse för dödsbo.

Enligt 15 § förordningen om statlig inkomstskatt och 75 § kommunalskatte lagen äger taxeringsnämnd eller prövningsnämnd, då här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning och dödsboet på grund av taxering enligt nämnda författningar har att erlägga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, där ömmande omständigheter är för handen att efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Framställning om sådan befrielse skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

På grund av bestämmelserna i 8 kap. lagen om boutredning och arvskitte må, om någon är borta och det sedan han veterligen sist var vid liv förflutit tio år eller, där han skulle vara över 75 år gammal, fem år, ansökan göras om hans dödförklaring. Befann sig den bortovarande i livsfara, då han veterligen senast var i livet, må ansökan ske efter det tre år förflutit.

Med den utformning som givits bestämmelserna om s. k. dödsbobefrielse vid taxering kan dylik befrielse ej medgivas dödsbo efter avliden person i sådana fall då dödförklaring måste tillgripas, förrän dylik förklaring utfärdats. Då såsom framgår av det ovan anförda framställning om dödsbobefrielse skall göras senast under andra kalenderåret efter dödsåret och ansökan om dödförklaring vid denna tidpunkt ännu ej kunnat lagligen göras, måste frågan om skattebefrielse genom överklagande hos prövningsnämnden eller kammarrätten hållas öppen intill dess beslut om dödförklaring utfärdats av rätten. Under tiden är dödsboet, därest skatten ej guldits, utsatt för vederbörliga indrivningsåtgärder. Detta är en uppenbar obillighet gentemot dödsbon, där de ekonomiska omständigheterna är sådana, att förutsättningar för dödsbobefrielse föreligger. Det har sålunda i praxis förekommit, att prövningsnämnd av formella skäl måste avslå en ansökan om skattebefrielse för dödsbo efter fiskare, som omkommit under fiske, efterlämnande änka och minderåriga barn och där dödsboets i huvudsak enda tillgång utgjorts av bostadsfastighet. Det framstår ur sociala synpunkter som starkt motiverat att en sådan ändring genomföres i skattelagstiftningen, att möjlighet till skattebefrielse för dödsbo tillskapas i sådana fall som de nu nämnda.

Med hänvisning till vad som ovan anförts får jag anhålla,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i förordningen om statlig inkomstskatt och i kommunalskattelagen att bestämmelserna om skattebefrielse för dödsbo blir tillämpliga jämväl å sådana skattskyldiga som på grund av bestämmelserna i 8 kap. bouppteckningslagen ännu ej kunnat dödförklaras men som, då de veterligen senast var i livet, befann sig i livsfara samt att vederbörande utskott utarbetar härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 25 januari 1960

Lennart Stiernstedt